

at en Officeer skal have et meubleret Værelse, men om, at han skal have Bohave til et Værelse; hvor mange Værelser han skal have, er der ikke Tale om, og faaer han Bohave til eet Værelse, men derimod faaer 3 à 4 Værelser, saa kunde man jo sige, at han faaer 3 à 4 meublerede Værelser. Det, som imidlertid er Hovedspørgsmaalet i hele denne Sag, er, at den høitærede Minister har erkjendt, at den Hensigt, som han har villet fremme, nemlig at skaffe Officererne Qvarter paa Casernen — et Hensyn, som jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at der maa lægges megen Vægt paa —, fuldkomment vel vil kunne fremmes ogsaa ved Mindretallets Forslag. Den høitærede Minister har jo udtrykkelig erklæret, at han meget godt kan hjælpe sig med dette Forslag, og da det jo ikke er Andet, end hvad den høitærede Minister selv oprindeligt har foreslaaet, behøver man ikke at stemme for det Forslag, som Ministeren har stillet ved Sagens nærværende Behandling, for at see det Forsmaal opnaaet, at Officererne faae Qvarter paa Casernerne; det kan, som sagt, meget vel skee ogsaa ved Mindretallets Forslag.

Berg: Angaaende det sidste Spørgsmaal skal jeg dog bemærke, at dersom man vedtager Krigsministerens Forslag under Nr. 28, saa kunne vi ikke sige, at der dermed er gjort noget som helst Brud paa Lønningslovens Bestemmelser, hvilket derimod er Tilfældet, hvis man vedtager Mindretallets Forslag, thi derved ned sætter man det Afdrag, der skal ydes af de Vedkommende, hvis de faae frit Qvarter, til at fastsættes efter et Skjøn; men derimod kunne vi gjerne gaae ud fra, at det frie Qvarter til de omhandlede Personer ogsaa kunde indbefatte et simpelt Bohave i saadanne Værelser. Jeg har ikke kunnet tiltræde det af den høitægede Krigsminister under Nr. 22 stillede Forslag, som er tiltraadt af Udvalgets Fleertal, og angaaer Søforternes Belægning; jeg skulder at sige hvorfor. Jeg er nemlig ikke kommen til Overbeviisning om, at det er rigtigt at uddanne de $\frac{2}{3}$ af vore Constabelrekruter paa Søforterne, jeg tvivler om, hvorvidt Localiteterne der ere egnede til en saadan Rekrutdannelse, og hvorvidt den kan foregaae der paa

en saa fylbig Maade som nødvendig, og jeg har ikke i denne Henseende kunnet lade mig overbevise enten af de skriftlige Meddelelser eller de mundtlige Forklaringer, jeg derom har faaet, og derfor har jeg ikke kunnet gaae ind paa denne Forandring. Det er bekjendt, at Fæstningsartilleriet skal bestaae af 2 Batailloner, den første af 4 Liniecompagnier, det er dem, der her er Tale om, saa at $\frac{2}{3}$ af samtlige Fæstningsartillerister, 360 Mand, skulde uddannes paa Søforterne. Mon det nu er ganske vist, at der paa Søforterne er Plads, og at Forholdene i det Hele ere saaledes, at denne Uddannelse der kan finde Sted? Der siges i Ministeriets Skrivelse, at det er heldigt, at de kunne uddannes der, fordi de skulde virke under samme Forhold i Krigen. Ved „samme Forhold“ skal selvfølgelig ikke forstaaes, at hvis der kommer Krig paa, skal hele det Mandskab, der er uddannet ved 1ste Bataillon, ligge paa Søforterne, thi vi vilde have meget andet Brug for dette Mandskab rundt omkring baade paa Derne ved første og anden Brigade, hvorfra de udskrives, saavel som paa Thyen. Det er altsaa ikke saaledes at forstaae, at man skulde bruge de hened 3000 Mand, hvorom der her er Tale, til at besætte Søforterne i Krigstilfælde, og jeg kan derfor ikke erkjende, at de, der føres ud paa Søforterne, netop blive uddannede under de samme Forhold, som de ville komme til at virke under i Krigen. Jeg skal imidlertid hverken tilraade eller fraraade Noget i denne Henseende, jeg har som sagt ikke kunnet danne mig en Overbeviisning om, at det er rigtigt at gaae den Vej, som Krigsministeren og Udvalgets Fleertal her foreslaae. Naar den høitægede Krigsminister bebudede en Afkortning i det Beløb, der hertil mulig vil medgaae mere, paa Grund af den Omstændighed, at han mulig kan afsknappe Noget med Hensyn til Naturalforplejningen, saa vil jeg dog advare derimod. Mandskabet paa Søforterne lever under heelt andre Forhold end det i Kjøbenhavn, og derfor skulde vi vogte os for at give dem en Kost, som ikke i enhver Henseende er fuldstændig tilstrækkelig. Man hører fra forskjellige andre Kanter, at Kosten ikke altid er fuldkommen tilstrækkelig, naar Mandskabet skal bespises af